

„Copilăria lui Enescu”

Și copiii au avut două zile ale lor în cadrul Festivalului Internațional „George Enescu”. Două dimineți și două seri cu muzică clasică și românească, care alături de și împreună cu ingredientele unei piese de teatru – cu personaje, actori, dialoguri, monologuri, decoruri, lumini și mini-concerte, au pătruns în paginile poveștilor adevărate, despre primii ani de viață și începuturile muzicale a doua dintre marile noastre personalități. Așa că, în calitate de principali spectatori, și-au

invitat părinții și bunicii să-i însoțească la spectacolele dedicate lor, împărtășind cu ei interesante, uimitoare și fascinante stări, de care s-au bucurat din plin. Iar alături de ei și eu.

Prima urmărită a fost „Copilăria lui Enescu” care a avut loc sâmbătă 16 septembrie la Sala Studio a Teatrului Odeon de pe Calea Victoriei din București. Concepută ca o povestire spusă de șobolanul Sol și jucată de adorabila pisică Lola și simpatici șoricea Rică și Sică, piesa de teatru „Copilăria lui Enescu” dezvăluie prin monolog, dialog, cântec și joc, primii ani din viața lui Jurjac, numele de alint al lui George Enescu, ani petrecuți în satul Liveni, unde s-a născut. Și tot acolo, deși a petrecut mai mult timp în casă – nu afară cu copiii, la joacă, de teama unei eventuale îmbolnăviri – face primii pași pe drumul ce-l va duce la consacrare. Astfel, copii din sală au aflat că la 4 ani, Jurjac deja citea, scria și socotea; ca era iremediabil atras de măiestria interpretativă a lăutarilor satului; că după primirea primei sale viori a redat fără greșală „Valurile Dunării”; că era fermecat de cântecul și jocul românesc, dar și de cântul păsărilor și foșnetul câmpiei și a pădurii, sunete care se vor regăsi ca atare sau prelucrate mai apoi în toate lucrările sale („Ciocârlia” și „Rapsodia”) rulând în fundal pe toată durata spectacolului. Au mai aflat că îi știa și iubea pe Bach, Mozart și Beethoven – partita a III-a pentru vioară de Bach, Sonata „Primăverii” de Beethoven, ca și parte din Concertul de vioară de Mozart interpretate cu căldură de violonista Monica Buștean și pianista Raluca Ouatu – inspirat integrate sub forma unui mini-concert în istoria poveștii. Copiii au mai aflat de drumul la Conservatorul din Iași, unde tânărul Enescu a intrat sub aripa educațională a lui Eduard Caudela; de studiile la Viena și Paris; de dorul mistuitor de țară și plaiurile natale ce l-a năpădit în anii petrecuți acolo, doruri revărsate apoi în faimoasa compoziție „Rapsodia I în La Major”. În toată această poveste a fost intercalată cu tact și o horă, dansată de actori împreună cu copiii din sală, invitați pe

scenă ca să-i învețe pașii și apoi să se prindă în ea, ca și o lecție explicit educativă, susținută cu talent actoricesc de pianista Raluca Ouatu, din care toți (copiii și poate chiar părinți) au aflat care sunt cele 7 note, cum le cheamă, unde locuiesc ele pe portativ, ce este un portativ și cum arată, despre cheia Sol și valorile de note, plus câteva noțiuni elementare de ritm. Și așa, pe parcursul unei ore și un pic, vrăjiți de mirajul scenei, cei mici au auzit muzică de Bach, dar și cântec popular românesc, muzică lăutărească și au înțeles că oricât de mare și important pentru noi și lume a ajuns George Enescu, a fost și el copil ca ei, doar că jucăriile lui, mai aparte decât ale lor, respectiv pianul și vioara, ca și talentul excepțional trecut prin școală serioasă și mult studiu susținut, l-au transformat din copil într-un om foarte, foarte mare, de fapt în cel mai mare compozitor român.

Béla Bartók și povestea prințului cioplit în lemn

... este titlul celui de-al doilea spectacol dedicat copiilor. L-am urmărit duminică 17 septembrie, tot la Teatrul Odeon, cu aceleași carismatice personaje din seara precedentă: actori și muzicieni, dar în altă formă și într-un registru nou.

Spun asta pentru că această poveste a fost realizată, așa zice, ca un mare puzzle, în care fiecare piesă reprezintă o mică, dar concisă lecție care, odată ținută și așezată la locul potrivit, evocă clar, până și pentru copii, harța locului, timpul și atmosfera, care au influențat și dominat epoca, personalitatea și creația lui Béla Bartók. Am văzut și ascultat lecții de geografie, de istorie, de cultură generală, de istoria muzicii

Raluca Ouatu

universale și românești, de știință, de tehnică, de gastronomie, de folclor, din care micuții spectatori au putut înțelege unde se găsește orașul Sânnicolau Mare - locul copilăriei lui Bartók; cu cine se învecina el ca zonă; despre imperiul austro-ungar și ce țări, azi independente făceau parte din el; ce limbi se vorbeau, ce naționalități conviețuiau acolo - români, unguri, macedoneni, sârbi, croați, nemți -, fiecare cu specificul culturii lor și tradiționale instrumente muzicale, cât de frumos și-au împletit dialectul, cum se saluta